Lietas arhīva Nr. 1-0058-18/17
ECLI:LV:RPPT:2018:0129.1A68033117.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2018. gada 29. janvārī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas tiesnese Dz.Zemitāne
rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc **/pers. A/, personas kods /personas kods/**, (turpmāk – Sūdzības iesniedzējs) sūdzības par Datu valsts inspekcijas (turpmāk –Iestāde) 2017.gada 4.oktobra lēmumu Nr.1-2.3/18-DVI, un

k o n s t a t ē j a:

Pamatojoties uz cietušā /pers. A/ 2017.gada 6.februāra iesniegumu Nr.030217-4, ar Datu valsts inspekcijas Pirmās uzraudzības daļas vadītāja /pers. B/ rezolūciju 2017.gada 8.februārī tika uzsāka administratīvā pārkāpuma lietvedība par izdarītu pārkāpumu, par ko ir paredzēta administratīvā atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 204.^{7} panta pirmajā daļā (nelikumīgas darbības ar fiziskās personas datiem).

Ar 2017.gada 2.marta Pirmās uzraudzības daļas vadītāja /pers. B/ rezolūciju /pers. A/ tika atzīts par cietušo administratīvā pārkāpum lietā.

Ar Datu valsts inspekcijas Pirmās uzraudzības daļas vadītāja /pers. B/ 2017.gada 22.augusta lēmumu izbeigta pret SIA "/pers. C/" ar amatpersonas 2017.gada 8.februāra rezolūciju uzsāktā administratīvā pārkāpuma lietvedība pēc LAPK 204.^{7} panta pirmās daļas.

2017.gada 13.septembrī Iestādē saņemta /pers. A/ 2017.gada 11.septembra sūdzība par Iestādes 2017.gada 2.marta lēmuma Nr.2 2.2/103 apstrīdēšanu, ar kuru pieņemts lēmums izbeigt pret SIA "/pers. C/" uzsākto administratīvā pārkāpuma lietvedību pēc LAPK 204.^{7} panta pirmās daļas.

Ar Datu valsts inspekcijas direktores /pers. D/ 2017.gada 4.oktobra lēmumu Nr.1-2.3/18-DVI (turpmāk – Iestādes lēmums) 2017.gada 22.augusta lēmums administratīvā pārkāpuma lietā atstāts negrozīts, bet sūdzība noraidīta.

Iestādes lēmumā ir norādīts, ka, pamatojoties uz cietušā /pers. A/ 2017.gada 6.februāra iesniegumu Nr.030217-4, ar inspekcijas amatpersonas rezolūciju, 2017.gada 8.februārī tika uzsāka administratīvā pārkāpuma lietvedība par izdarītu pārkāpumu, par ko ir paredzēta administratīvā atbildība LAPK 204.^{7} panta pirmajā daļā (nelikumīgas darbības ar fiziskās personas datiem).

Pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību "/pers. C/", reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ (turpmāk - sabiedrība) amatpersonas pieteikumu, 2017.gada 30.janvārī cietušais (bez savas piekrišanas), tika reģistrēts Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra Komercreģistrā (turpmāk - LR Uzņēmumu reģistrs) kā minētās sabiedrības prokūrists. Atbilstoši iesniegumā norādītajam, cietušajam nav nekāda veida pārstāvības attiecību ar sabiedrību, nav noslēgts pārstāvības līgums, kā arī nākotnē cietušais neplāno būt par šīs sabiedrības pārstāvi.

Savukārt no lietas materiāliem izriet, ka laika periodā no 2015.gada 6.maija līdz 2016.gada 4.martam, cietušais bijis sabiedrības valdes loceklis ar tiesībām pārstāvēt sabiedrību atsevišķi, kā arī laika periodā no 2016.gada 4.marta līdz 2016.gada 13.aprīlim cietušajam ir bijusi izdota prokūra ar tiesībām pārstāvēt sabiedrību atsevišķi, tai skaitā, atsavināt, ieķīlāt, apgrūtināt ar lietu tiesībām nekustamo īpašumu.

Izvērtējot lietas materiālus kopsakarā ar sniegtajiem paskaidrojumiem, inspekcijas amatpersona nekonstatēja, ka uzsāktās administratīvās pārkāpuma lietvedības ietvaros būtu iespējams iegūt pierādījumus, lai konstatētu, ka sabiedrība būtu veikusi nelikumīgu cietušā personas datu apstrādi.

Inspekcijas amatpersona 2017.gada 22.augustā pieņēma lēmumu Nr.2- 2.2/103 "Par administratīvā pārkāpuma lietvedības izbeigšanu". Lēmums pamatots sekojoši:

Inspekcijas veiktās pārbaudes ietvaros tika pieprasīta informācija LR Uzņēmumu reģistram (2017.gada 15.februāra vēstule Nr.N-2-1/281). Izvērtējot LR Uzņēmumu reģistra 2017.gada 24.februāra atbildes vēstulē Nr.7-3-22782 (saņemta inspekcijā 2017.gada 24.februārī un reģistrēta ar Nr.S-2-1/362) norādīto, konstatēts, ka sabiedrības 2017.gada 18.janvāra veidlapu Nr.5, parakstījis /pers. F/, dzimis /datums/, kurš ir sabiedrības valdes priekšsēdētājs ar tiesībām pārstāvēt sabiedrību atsevišķi.

Tāpat konstatēts, ka 2017.gada 2.martā rezolūcijas veidā /pers. A/ tika atzīts par cietušo administratīvā pārkāpuma lietvedībā par izdarītu pārkāpumu, par kuru ir paredzēta administratīvā atbildība LAPK 204.^{7} panta pirmajā daļā (nelikumīgas darbības ar fiziskās personas datiem).

Iestādes lēmumā norādīts, ka administratīvā pārkāpuma lietvedības ietvaros sabiedrībai uz tās juridisko adresi tika nosūtīts 2017.gada 12.aprīļa informācijas pieprasījums Nr.2- 4.3/242-N "Par informācijas pieprasījumu". Ievērojot, ka atbilde no sabiedrības netika saņemta, inspekcija ar 2017.gada 24.maija vēstuli Nr.2-4.3/396-N "Par informācijas pieprasījumu - atkārtoti", nosūtīja sabiedrībai atkārtotu informācijas pieprasījumu. Amatpersona konstatē, ka abas vēstules ir saņemtas inspekcijā kā atpakaļsūtītas ar norādi "nebija mājās, atstāts aicinājums".

Tāpat konstatēts, ka informācija tika pieprasīta arī no Valsts policijas, kas ar 2017.gada 10.aprīļa vēstuli Nr.20/10/14-6223 informēja, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirknī ir pieņemts 2017.gada 10.aprīļa lēmums Nr.915 par atteikšanos uzsākt kriminālprocesu.

Ievērojot, ka sabiedrībai ar Ogres rajona tiesas 2017.gada 10.marta lēmumu lietā Nr.C24158216 tika pasludināts maksātnespējas process, inspekcija pieprasīja informāciju arī no sabiedrības maksātnespējas procesa administratores /pers. H/. Atbilstoši /pers. H/ norādītajam, konstatēts, ka sabiedrības maksātnespējas procesā par parādnieka pārstāvjiem noteikti cietušais, /pers. I/, /pers. F/ un /pers. J/. Pamatojoties uz Ogres rajona tiesas 2017.gada 11.maija lēmumu /numurs/, ar maksātnespējas procesa administratores 2017.gada 19.maija lēmumu atcelts administratores 2017.gada 23.marta lēmums Nr.l par parādnieka pārstāvju noteikšanu daļā, ar kuru cietušais noteikts par parādnieka pārstāvi.

Tāpat konstatēts, ka sabiedrības pārstāvji nav izpildījuši Maksātnespējas likuma 70.pantā noteikto pienākumu nodot administratoram visus sabiedrības organizatoriskos, personāla un grāmatvedības dokumentus, rīkojumus, izziņas, pārskatus un saraksti, kā arī sabiedrības zīmogu un spiedogu, sagatavojot nododamās sabiedrības mantas un dokumentu detalizētu sarakstu, kā rezultātā administratore vērsusies Valsts policijā ar lūgumu uzsākt kriminālprocesu pret minētajiem sabiedrības pārstāvjiem.

Ievērojot, ka maksātnespējas procesa administratores rīcībā nebija nekādas informācijas par sabiedrības darbību līdz 2017.gada 13.martam,

administratore nevarēja sniegt atbildi uz inspekcijas 2017.gada 20.jūlija pieprasījumu Nr.2-4.3/744-N.

Papildus Iestāde norāda, ka saskaņā ar maksātnespējas procesa administratorei izsniegto LR Uzņēmuma reģistra 2017.gada 23.marta izziņu Nr.7-3-41414, par cietušo izdarīts ieraksts - valdes loceklis ar tiesībām pārstāvēt kapitālsabiedrību atsevišķi, laika periods no 2015.gada 6.maija līdz 2016.gada 4.martam, prokūra ar tiesībām atsavināt, ieķīlāt, apgrūtināt ar lietu tiesībām nekustamo īpašumu, ar tiesībām pārstāvēt sabiedrību atsevišķi, laika periods no 2016.gada 4.marta līdz 2016.gada 13.aprīlim un no 2017.gada 30.janvāra līdz 2017.gada 3.februārim. Savukārt kā sabiedrības vienīgā amatpersona - valdes priekšsēdētājs ar tiesībām pārstāvēt sabiedrību atsevišķi no 2017.gada 30.janvāra līdz 2017.gada 13.martam reģistrēts /pers. J/.

Ievērojot minēto, Iestādes lēmumā konstatēts, ka, konkrētās administratīvās pārkāpuma lietvedības ietvaros, nebija iespējams iegūt pierādījumus, lai konstatētu, ka sabiedrība būtu nelikumīgi veikusi cietušā personas datu apstrādi.

Amatpersona, izvērtējot sūdzībā norādītos argumentus, kā arī iepazīstoties un izvērtējot lietas materiālos ietverto informāciju, konstatē un norāda turpmāk minēto.

Attiecībā uz sūdzībā izteiktajiem argumentiem, amatpersona konstatē, ka pretargumenti ir norādīti lēmumā, amatpersona tiem pilnībā pievienojas un plašāku argumentāciju nesniedz, papildus norādot turpmāk minēto:

Attiecībā uz sūdzībā norādīto, ka kritiski ir vērtējams inspekcijas amatpersonas izdarītais secinājums par administratīvā pārkāpuma objektīvās puses nekonstatēšanu, kā arī informācijas nepieprasīšanu no /pers. F/, jo tieši viņš bija tā persona, kura ierakstīja cietušo LR Uzņēmumu reģistrā par prokūristu, amatpersona konstatē, ka konkrētā administratīvā pārkāpuma lietvedības ietvaros tika veiktas visas nepieciešamās darbības, lai pilnīgi un objektīvi, atbilstoši LAPK 272.panta prasībām noskaidrotu vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā ari noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Iestādes lēmumā norādīts, ka saskaņā ar Fizisko personu datu aizsardzības likuma (turpmāk - FPDAL) 2.panta 3.punktu personas dati ir jebkāda informācija, kas attiecas uz identificētu vai identificējamu fizisko personu, savukārt, šā panta 4.punkts nosaka, ka personas datu apstrāde ir jebkuras ar personas datiem veiktas darbības, ieskaitot datu vākšanu, glabāšanu, izmantošanu un nodošanu. Tādējādi cietušā personas datu nodošana LR Uzņēmumu reģistram, ir personas datu apstrāde FPDAL izpratnē.

Atbilstoši FPDAL 2.panta 9.punktā norādītajam, par personas datu apstrādes atbilstību FPDAL ir atbildīgs pārzinis - fiziskā vai juridiskā persona, valsts vai pašvaldību institūcija, kura nosaka personas datu apstrādes mērķus un apstrādes līdzekļus. Līdz ar to, sabiedrība - reģistrējot cietušo LR Uzņēmumu reģistrā kā prokūristu - ir veikusi datu apstrādi un ir uzskatāma par cietušā personas datu apstrādes pārzini.

Amatpersona lēmumā konstatē, ka sabiedrības 2017.gada 18.janvāra pieteikuma veidlapā Nr.5 ir norādīts cietušā vārds, uzvārds, personas kods, kā arī tiesības pārstāvēt sabiedrību atsevišķi, piešķirot tiesības nekustamo īpašumu atsavināt, ieķīlāt un apgrūtināt ar lietu tiesībām.

Tāpat amatpersona konstatē, ka laika periodā no 2015.gada 6.maija līdz 2016.gada 4.martam, cietušais ir bijis sabiedrības valdes loceklis ar tiesībām pārstāvēt sabiedrību atsevišķi, kā arī laika periodā no 2016.gada 4.marta līdz 2016.gada 13.aprīlim cietušajam jau bijusi izdota prokūra ar tiesībām pārstāvēt sabiedrību atsevišķi, tai skaitā, atsavināt, ieķīlāt, apgrūtināt ar lietu tiesībām nekustamo īpašumu.

Amatpersona konstatē, ka sabiedrības veiktās datu apstrādes mērķa un tiesiskā pamata noskaidrošanai, inspekcija ir nosūtījusi informācijas pieprasījumus uz sabiedrības juridisko adresi. Atbilstoši Civillikuma 8.pantā noteiktajam, juridiskas personas tiesību un rīcības spēja nosakāma pēc valdes atrašanās vietas likuma. Par pilnsabiedrības vai kapitālsabiedrības (SIA, AS) juridisko adresi uzskatāma tās vietas adrese, kurā atrodas sabiedrības vadība (Latvijas Republikas Komerclikuma (turpmāk - Komerclikums) 78.panta otrā daļa un 139.pants). Turklāt saskaņā ar Komerclikumā noteikto, juridiskajai personai ir jābūt sasniedzamai tās norādītajā juridiskajā adresē.

Kā iepriekš konstatēts 2017.gada 18.janvāra veidlapu Nr.5 prokūras ierakstīšanai komercreģistrā parakstījis /pers. F/ kā sabiedrības valdes priekšsēdētājs. Tātad parakstījis sabiedrības vārdā, ne kā fiziska persona. Ievērojot minēto, amatpersona konstatē, ka, nosūtot informācijas pieprasījumus uz sabiedrības juridisko adresi, nevis sabiedrības valdes priekšsēdētājam /pers. F/ personīgi, inspekcija ir rīkojusies atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajam. Proti, neviens normatīvais akts nenotiec, ka informācijas pieprasījumi vai cita dokumentācija, ja tā skar juridiskās personas intereses un tiesības, būtu sūtāma tās valdes locekļiem vai citām atbildīgajām amatpersonām personīgi.

Tāpat amatpersona konstatē, ka informācija tika pieprasīta sabiedrības maksātnespējas procesa administratorei /pers. H/, kura konkrētajā brīdī administrēja sabiedrības maksātnespējas procesu, kā arī Valsts policijai. Tādējādi inspekcija izmantoja visus tiesiskos līdzekļus, lai iegūtu lietas izskatīšanai nepieciešamo informāciju un dokumentāciju.

Ievērojot, ka sabiedrībai nosūtītie informācijas pieprasījumi tika saņemti inspekcijā kā atpakaļsūtīti ar norādi "nebija mājās, atstāts uzaicinājums", kā arī to, ka no inspekcijas rīcībā esošajiem lietas materiāliem, Valsts policijas un sabiedrības maksātnespējas procesa administratores /pers. H/ saņemtās informācijas nebija iespējams iegūt tiešus un neapšaubāmus pierādījumus tam, ka sabiedrība būtu nelikumīgi apstrādājusi cietušā personas datus, inspekcijas amatpersona pamatoti secinājusi, ka atbilstoši LAPK 239.panta 1.punktam, lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva. "No minētās tiesību normas izriet, ka administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodalījumā, proti, jākonstatē LAPK paredzēto objektīvo un subjektīvo pazīmju kopums - administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse" (Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 22.decembra sprieduma lietā SKA-571/2006 8.punkts).

Iestāde lēmumā ir atsaukusies uz Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta Spriedumu, kurā norādīts, ka "LAPK 239.pants nepieļauj lietvedību administratīvo pārkāpumu lietās konkrētos gadījumos. Tas nozīmē, ka, konstatējot LAPK 239.pantā minēto apstākli, lieta netiek izmeklēta un izskatīta pēc būtības, bet lietvedība tiek izbeigta. Minētais nepieļauj administratīvā pārkāpuma lietas ietvaros noskaidrot konkrētās lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus un izdarīt secinājumus. No tiesību normām neizriet tiesības turpināt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā. Tādējādi LAPK 239.pants tieši noteic, ka, konstatējot attiecīgo apstākli, lietvedību vispār nevar uzsākt, bet iesāktā lietvedība ir jāizbeidz. Ar jēdzienu „lietvedība" nav saprotama tikai soda noteikšana, bet arī iestādes darbības, noskaidrojot lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, tas ir, lietas vešana" (Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 3.novembra sprieduma lietā SKA-355/2008 9.punkts).

Ievērojot šajā lēmumā norādīto, amatpersona secina, ka lēmums ir likumīgs un pamatots un pamatojoties uz LAPK $236.^{10}$ pantu, 281.pantu, 286.pantu un 287.panta pirmās daļas 1.punktu, amatpersona nolemj atstāt inspekcijas amatpersonas 2017.gada 22.augusta lēmumu Nr.2-2.2/103 "Par administratīvā pārkāpuma lietvedības izbeigšanu" negrozītu, bet sūdzību noraidīt.

Nepiekrītot Iestādes lēmumam, sūdzības iesniedzējs /pers. A/ vērsās Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā, lūdzot atcelt Iestādes lēmumu.

Pamatojot sūdzībā norādīto lūgumu, /pers. A/ faktiski ir atsaucies uz tiem pašiem argumentiem, kādi tika izteikti sūdzībā, pārsūdzot DVI 2017.gada 4.oktobra lēmumu Nr.1-2.3/18-DVI.

Sūdzībā norādīts, ka DVI direktores 2017.gada 04.oktobra lēmumu Nr.l-2.3/18-DVI /pers. A/ pārsūdz pilnā apjomā, uzskata to par nepamatotu un atceļamu sekojošu apsvērumu dēļ:

Pirmkārt, sūdzības iesniedzējs nepiekrīt DVI direktores /pers. D/ norādītajam, ka konkrētā administratīvā pārkāpuma lietvedības ietvaros tika veiktas visas nepieciešamas darbības, lai pilnīgi un objektīvi, atbilstoši LAPK 272.panta prasībām noskaidrotu vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukts pie administratīvās atbildības, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī

noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Sūdzībā norādīts, ka no lietas materiāliem izriet, ka administratīva pārkāpuma lietvedības ietvaros DVI ir nosūtījusi attiecīgu pieprasījumu Uzņēmumu reģistram un saņēma 2017.gada 18.janvāra veidlapas Nr.5 kopiju, no kuras izriet, ka veidlapu ir parakstījis SIA „/pers. C/" toreizējais valdes priekšsēdētājs /pers. F/, dzimis /datums/. Tāpat ir minēts, ka papildus informācija tika pieprasīta tikai no pašas sabiedrības, kā arī no tās administratores /pers. H/ un Valsts policijas. Tajā pašā laikā konkrēti /pers. F/ nekas netika nosūtīts, kaut gan tieši viņš ir bijis tā persona, kura ierakstīja mani par prokūristu. Ņemot vērā to, ka juridiskās personas savu darbību veic caur likumiskajiem pārstāvjiem, būtu pareizi ne tikai viņām šādu informācijas pieprasījumu nosūtīt, bet arī sodīt par administratīva pārkāpuma izdarīšanu, ja viņš nespēs iesniegt pierādījumus tam ka viņa datu apstrāde ir bijusi likumīga.

Sašaurināti iztulkojot Fizisko personu datu aizsardzības likuma 2.panta 9.punktā minēto personas datu apstrādes pārziņa definīciju, kā arī LAPK 204.[7] panta pirmajā daļā uzskaitītos administratīvā pārkāpuma subjektus, ko šajā gadījumā arī ir izdarījušas DVI amatpersonas, var viegli nonākt līdz situācijai, kad par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu vispār neviens nebūs atbildīgs, it īpaši gadījumos, kad juridiskā persona paliek maksātnespējīga un ieceltie parādnieka pārstāvji izvairās no savu pienākumu pildīšanas.

DVI direktore norādījusi, ka neviens normatīvais akts nenoteic, ka informācijas pieprasījumi vai cita dokumentācija, ja tā skar juridiskās personas intereses vai tiesības, būtu sūtama tās valdes locekļiem vai citām atbildīgajām amatpersonām personīgi, bet sūdzībā norādīts, ka tik pat labi neviens normatīvais akts nenoteic, ka informācijas pieprasījumi būtu sūtāmi uzņēmuma administratoram vai Valsts policijai, kas tomēr absolūti pareizi tika izdarīts, jo atbilstoši LAPK 237.pantam lietvedības uzdevumos administratīvo pārkāpumu lietās ietilpst savlaicīga, vispusīga, pilnīga un objektīva katras lietas apstākļu noskaidrošana. Dīvaini, ka šī pati norma netika attiecināta arī uz informācijas pieprasījuma nosūtīšanu personai, kura ir visvairāk informēta par lietas faktiskajiem apstākļiem.

Otrkārt, sūdzībā norādīts, ka ir kritiski vērtējams tas, ka DVI direktore /pers. D/ savā lēmumā pievienojās DVI Personas datu apstrādes uzraudzības nodaļas vadītāja /pers. B/ izdarītajam secinājumam par administratīva pārkāpuma objektīvas puses nekonstatēšanu, kā arī atsaucas uz LAPK 239.panta 1.punktu, saskaņā ar kuru lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Atbilstoši LAPK 204.[7] panta pirmajai daļai nelikumīgās darbības ar fiziskās personas datiem no objektīvas puses viedokļa izpaužas kā datu vākšana, reģistrēšana, ievadīšana, glabāšana, sakārtošana, pārveidošana, izmantošana, nodošana, pārraidīšana, izpaušana, bloķēšana vai dzēšana. Šajā gadījumā "/pers. C/", valdes priekšsēdētājs /pers. F/ bez /pers. A/ piekrišanas un viņam par to neko nezinot iesniedza Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra komercreģistrā pieteikumu par viņa ierakstīšanu par uzņēmuma prokūristu, respektīvi, sabiedrības amatpersona ir veikusi aktīvas prettiesiskās darbības, ar kurām pārkāptas sūdzības iesniedzēja tiesības uz personas datu aizsardzību, šādā veidā arī mēģinot sabojāt viņa reputāciju un novērst uzmanību no savām darbībām uzņēmuma valdes priekšsēdētāja amatā.

Sūdzībā norādīts, ka nenoliedzami administratīvā pārkāpuma objektīvas puses esamības pierādīšana ir grūts process, un DVI amatpersonu rīcībai, noskaidrojot lietas apstākļus, ir izvirzāmas augstās prasības, tomēr no fakta, ka šajā gadījumā pat netika vērtēta iespēja pie administratīvās atbildības saukt fizisko personu vai vismaz pieprasīt no šīs fiziskās personas konkrētu informāciju, izriet, ka DVI nav veikusi visas iespējamas darbības, lai savāktu pierādījumus, kas būtu pilnīgi un objektīvi, un kas savukārt, noveda līdz nepareiza secinājuma par LAPK 204.[7] panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma objektīvas puses nekonstatēšanu.

Ņemot vērā iepriekšminēto un pamatojoties uz LAPK 288.panta pirmo un otro daļu, 289.panta pirmo daļu, 289.[1] pantu, 289.[6] pantu un 289.[12] panta otrās daļas 3.punktu, kā arī Fizisko personu datu aizsardzības likuma 31.panta pirmo daļu, sūdzības iesniedzējs lūdz pārbaudīt 2017.gada 04.oktobra Datu valsts inspekcijas direktores /pers. D/ lēmuma Nr.1-2.3/18-DVI „Par apstrīdēto lēmumu" likumību un pamatotību, atcelt to pilnībā, kā arī taisīt spiedumu, ar kuru būtu konstatēta attiecīgas personas vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un uzlikts attiecīgs sods.

Tiesā saņemti Iestādes rakstveida paskaidrojumi, ar kuriem tā vērš tiesas uzmanību, ka /pers. A/ sūdzībā minēto argumentu pretargumenti ir sniegti inspekcijas 2017.gada 22.augusta lēmumā Nr.2-2.2/103 un Lēmumā. Ievērojot minēto, kā arī pamatojoties uz LAPK 289.[2] pantu, Inspekcija norāda, ka neatzīst sūdzību, papildus sniedzot šādus paskaidrojumus.

Lietā konstatēts, ka ar Ogres rajona tiesas 2017.gada 10.marta lēmumu lietā Nr./numurs/ tika pasludināts Sabiedrības maksātnespējas process, par maksātnespējas procesa administratoru iecelta /pers. H/.

Saskaņā ar Maksātnespējas likuma 19.panta pirmo daļu administratoru juridiskās personas maksātnespējas procesā un fiziskās personas maksātnespējas procesā ieceļ tiesa šajā likumā un Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā. Atbilstoši minētā likuma 26.pantam administrators nodrošina efektīvu un likumīgu juridiskās personas maksātnespējas procesa un fiziskās personas maksātnespējas procesa norisi un mērķu sasniegšanu. Tādējādi juridiskās personas maksātnespējas procesā faktiski tās vietā darbojās maksātnespējas procesa administrators. Tā kā konkrētajā gadījumā, administratīvā pārkāpuma lietvedības izskatīšanas laikā Sabiedrības procesus administrēja maksātnespējas procesa administratore /pers. H/, Inspekcija nepieciešamo informāciju pieprasīja viņai, nevis Sabiedrības bijušajiem valdes locekļiem vai citām amatpersonām.

Turklāt, kā redzams no lietas materiāliem, Inspekcijā 2017.gada 6.februārī saņemts cietušā iesniegums, kurā viņš norāda uz Sabiedrības rīcību, ierakstot viņu kā prokūristu Uzņēmumu reģistrā. Tādējādi cietušais sākotnēji pats Inspekcijā ir vērsies, norādot uz Sabiedrības, nevis tās valdes priekšsēdētāja rīcību, kuru lūdzis izvērtēt. Atbilstoši Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta pirmajai daļai valsts pārvalde ir pakļauta likumam un tiesībām. Tā darbojas normatīvajos aktos noteiktās kompetences ietvaros. Valsts pārvalde savas pilnvaras var izmantot tikai atbilstoši pilnvarojuma jēgai un mērķim. Tādējādi Inspekcija nevar pieņemt lēmumu vai veikt darbības ārpus normatīvā regulējumā noteiktās kompetences. Proti, LAPK nav paredzētas privātpersonas tiesības pieprasīt kādas personas sodīšanu. To, vai pastāv apstākļi administratīvā pārkāpuma lietvedības ierosināšanai, kā arī citi faktori administratīvā pārkāpuma lietu ietvaros, izlemj attiecīgā iestāde saskaņā ar likumu. Tādējādi ne iestādē, ne tiesā nav aizsargājamas tādas personu intereses, kurās tiek lūgta soda piemērošana.

Ievērojot iepriekš minēto, kā arī Lēmumā konstatēto, Inspekcija uzskata, ka Lēmums ir pamatots, tādējādi lūdz Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesu noraidīt cietušā sūdzību par Lēmuma atcelšanu.

Saskaņā ar LAPK 289.[6] pantā noteikto, tiesa /pers. A/ sūdzību izskata rakstveida procesā, ievērojot šā kodeksa divdesmit trešajā „a" nodaļā noteikto tiesvedības kārtību, pamatojoties uz lietā esošajiem pierādījumiem.

LAPK 289.[13] panta trešā daļa nosaka, ja tiesnesis izskatot sūdzību atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, iepazinusies ar /pers. A/ sūdzību un pārsūdzēto lēmumu, atzīst, ka DVI direktores /pers. D/ 2017.gada 4.oktobra lēmums Nr.1-2.3/18-DVI ir pamatots, savukārt /pers. A/ sūdzība kā nepamatota ir noraidāma.

Tiesa atzīst, ka Iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, secinājumi balstīti uz lietā noskaidrotajiem faktiskajiem apstākļiem, tie ir pareizi un pietiekamā apjomā, novērtējot normatīvos aktus, kas attiecas uz konkrētās situācijas tiesisko regulējumu, līdz ar to tiesa

pievienojas Iestādes Lēmuma motivācijai, papildus norādot savus apsvērumus.

Lai personu sauktu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 204.[7] panta pirmās daļas, nepieciešams konstatēt, vai persona ir veikusi nelikumīgas darbības ar fiziskās personas datiem. Fizisko personu datu aizsardzības likuma 6.pants noteic, ka ikvienai fiziskajai personai ir tiesības uz savu personas datu aizsardzību.

Fizisko personu datu aizsardzības likuma 10.panta pirmās daļas 1. un 2.punkts noteic, lai aizsargātu datu subjekta intereses, pārzinis nodrošina godprātīgu un likumīgu personas datu apstrādi, kā arī personas datu apstrādi tikai atbilstoši paredzētajam mērķim un tam nepieciešamajā apjomā. Fizisko personu datu aizsardzības likuma 11.panta 6. un 10.punkts noteic, ka sensitīvo personas datu apstrāde ir aizliegta, izņemot gadījumus, kad apstrāde attiecas uz tādiem personas datiem, kuri ir nepieciešami fiziskās vai juridiskās personas tiesību vai likumisko interešu aizsardzībai tiesā vai apstrāde attiecas uz tādiem personas datiem, kurus datu subjekts pats ir publiskojis.

LAPK 244.pants noteic, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Saskaņā ar LAPK 285.pantu iestāde, kā arī tiesa, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību.

Saskaņā ar LAPK 272.pantu Institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar LAPK 239.panta 1.punktu lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Tiesa piekrīt Datu valsts inspekcijas direktores /pers. D/ 2017.gada 4.oktobra lēmumā Nr.1-2.3/18-DVI dotajam apstākļu novērtējumam un atzīst, ka lēmumā izdarītie secinājumi balstīti uz noskaidrotiem faktiskajiem apstākļiem, pareizi un pietiekamā apjomā novērtējot normatīvos aktus, kas attiecas uz konkrētās situācijas tiesisko regulējumu, sākotnējā iestādes amatpersonas lēmumā par administratīvā pārkāpuma lietvedības izbeigšanu pret SIA "/pers. C/", kā arī augstākas iestādes lēmumā pareizi analizēti pierādījumi.

Iestāde pamatoti atsaukusies uz Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 3.novembra sprieduma lietā SKA-355/2008 9.punktā norādīto, ka „LAPK 239.pants nepieļauj lietvedību administratīvo pārkāpumu lietās konkrētos gadījumos. Tas nozīmē, ka, konstatējot 239.pantā minētu apstākli, lieta netiek izmeklēta un izskatīta pēc būtības, bet lietvedība tiek izbeigta. Minētais nepieļauj administratīvā pārkāpuma lietas ietvaros noskaidrot konkrētās lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus un izdarīt secinājumus. No tiesību normām neizriet tiesības turpināt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā. LAPK 239.pants tieši noteic, ka, konstatējot attiecīgo apstākli, lietvedību vispār nevar uzsākt, bet iesāktā lietvedība ir jāizbeidz. Ar jēdzienu „lietvedība" nav saprotama tikai soda noteikšana, bet arī iestādes darbības, noskaidrojot lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, tas ir, lietas vešana".

Tiesa pievienojas iestādes veiktajam vērtējumam attiecībā uz administratīvā pārkāpuma objektīvo pusi un atzīst, ka iestādes veiktās pārbaudes ietvaros tika pieņemts pamatots lēmums atstāt negrozītu lēmumu, ar kuru izbeigta administratīvā pārkāpuma lietvedība.

Tiesa secina, ka nevienu jaunu apstākli vai pierādījumu, kas attiecas uz faktiskajiem lietas apstākļiem un būtu par pamatu likumīga sprieduma atcelšanai, sūdzības iesniedzējs nav norādījis, tāpat sūdzības iesniedzējs nav norādījis nevienu jaunu apstākli, kas nebūtu bijis zināms iestādei, pieņemot lēmumu.

Pārējos sūdzības iesniedzēja argumentus tiesa nevērtē, jo tie nevar ietekmēt nolēmumu. Kā vairākkārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmumu).

Ņemot vērā iepriekš minēto, Datu valsts inspekcijas direktores 2017.gada 4.oktobra lēmumu Nr. 1-2.3/18-DVI administratīvā pārkāpuma lietā ir pamatots un atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, 289.[6] , 289.[13] pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

atstāt negrozītu Datu valsts inspekcijas direktores 2017.gada 4.oktobra lēmumu Nr. 1-2.3/18-DVI, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā, iesniedzot sūdzību Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā (Baložu ielā 14).

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā no 2018.gada 29.janvāra.

Tiesnese Dz. Zemitāne